

تقدی و بررسی

نقد دوم

نقدی بر ترجمه جلد سوم تاریخ

فلسفه فردریک کاپلستون

ابراهیم دادجو

فردریک چارلز کاپلستون
دادجو، ابراهیم
انتشارات علمی فرهنگی
تهران، ۱۳۸۸

تاریخ فلسفه فردریک کاپلستون مجموعه آثاری است که در یازده جلد تاریخ فلسفه عمدهٔ غرب را در اختیار دانشجویان و دانش‌پژوهان قرار داده است. ترجمه این مجموعه، به جز جلد‌های دوم و سوم و جلد‌های دهم و یازدهم، بارها از سوی انتشارات علمی و فرهنگی منتشر شده است. ترجمه تک تک مجلدات منتشر شده به عهده یکی از استادی فلسفه بوده است و فی‌المجموع ترجمه خوبی بدست داده‌اند (اگرچه ناشر ترجمه جلد چهارم را بدون اینکه ویرایشی فنی انجام گیرد، و حتی علی‌رغم فقمان ترجمه بعضی از پاراگراف‌ها، به چاپ دوم رسانده است). جلد‌های دهم و یازدهم هنوز ترجمه نشده‌اند، و جالب است که ناشر بر این تصور بود که این مجموعه از نه جلد تشکیل شده است. جلد‌های دوم و سوم تا این اواخر ترجمه و نشر نشده بودند و دلیل آن سختی و توانفرسایی ترجمه این دو جلد بود. ناشر از ده پانزده سال پیش این دو جلد را به اشخاص صاحب نامی سفارش داده بود، اما تا این اواخر حتی به ترجمه بخش کوچکی از این دو جلد نیز دست نیافتد بود.

به نظر نمی‌رسید که ترجمه این دو جلد کار زیاد سختی باشد. اما هر اهل فنی که با متن آن آشنا می‌شود و درصد ترجمه آن برمی‌آمد، خود را در برابر متنی می‌دید که بسیار سخت و وحشتناک بود و به نظر می‌رسید که ترجمه آن (در صورتی که ممکن باشد) نیازمند کاری گروهی است. مترجم یا مترجمان، علاوه بر اشراف بر ترجمه از انگلیسی به فارسی، باید به (۱) زبان لاتین قرون وسطی، (۲) دین یهودیت و مسیحیت، (۳) اصطلاحات فلسفی قرون وسطی، (۴) فلسفه و فیلسوفان قرون وسطی، و (۵) صبر و شکنیابی و دقت و فراست زیاد، مسلح می‌بودند. هرگونه سهل‌انگاری در احراز این شرایط ترجمه این دو جلد را دچار ناکامی می‌ساخت با دست کم منجر به ترجمه‌ای می‌شد که به جای اینکه به حال خوانندگان و دانش‌پژوهان سودمند واقع شود، تعالیم پر غلط و کج و معوجی را به آنان انتقال می‌داد. در عمل، امکان این

نبود که بتوان به چنین مترجمانی دست یافت. مترجم این دو جلد، ابراهیم دادجو، چاره‌ای جز این ندید که کار ترجمه شاقد و وحشتاتک این دو جلد را به تنهایی، با تکیه بر سوابق علمی و پژوهشی خود، به عهده گیرد و ترجمه این دو جلد را (به همراه پژوهش‌های پریار و ضروری‌ای که بدون آنها نمی‌شد به ترجمه این دو جلد دست یافت) در طی هفت سال، از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۷ به پایان رساند.

همان‌طور که در مقالات منتشر شده انتقادی خود در (۱) کتاب ماه فلسفه (وابسته به «خانه کتاب»، سال اول، شماره ۱۰ و ۱۱، تیر و مرداد ۱۳۸۷، صفحات ۷۵ - ۶۸)، (۲) روزنامه کارگزاران، ۲۳ مرداد ۱۳۸۷، صفحه ۱۲، و (۳) روزنامه جام جم، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۸، صفحه ۱۱، از حال و گذشته ترجمه این دو جلد گفتم، مترجم در ترجمه این دو جلد دچار موارت‌های زیادی شده است. ترجمه این دو جلد حاصل چهار بار مرور ترجمه و پژوهش‌های بسیار دقیق و پریار آن با من انگلیسی آن در طول هفت سال است (ترجمه و پژوهش این دو جلد تحت عنوان «تاریخ فلسفه کاپلستون، ترجمه و پژوهش و ویرایش: ابراهیم دادجو» در دایره صدور مجوز اداره کتاب وزارت فرهنگ و ارشاد به ثبت رسیده است). مترجم ترجمه این دو جلد را در هفت سال و در بهار ۱۳۸۷ به پایان رساند، اما ناشر تاجریشه ترجمه جلد دوم را قبل از اینکه کار کاپلستون، تاریخ فلسفه، جلد دوم، مترجم: ابراهیم دادجو (از چهار مرحله) منتشر ساخت و حاصل آن انتشار کتابی (فردریک اعترافات فراوان نگارنده، ناشر ترجمه جلد سوم همین تاریخ فلسفه رانیز، از روی همان مرحله اول (از چهار مرحله)، تحت عنوان «مترجم: ابراهیم دادجو» در بهار ۱۳۸۸ منتشر ساخت.

همچنان که به نقد علمی ترجمه جلد دوم پرداختم (و در کتاب ماه فلسفه منتشر شد)، در اینجا نیز صرفاً به نقد علمی ترجمه جلد سوم می‌پردازم و اهالی فرهنگ و پژوهش را به ابتدای حاکم بر برخی از ناشوان هشدار می‌دهم. ترجمه‌ای که در بازار نشر پخش شده است تحت عنوان «فردریک چارلز کاپلستون، تاریخ فلسفه، جلد سوم، مترجم: ابراهیم دادجو» به بازار آمده است. این ترجمه مشتمل بر ویرایشی است که از ویراستار آن نامی برده نشده است و دارای اغلات فنی و ترجمه‌ای بسیاری است. در وسیع این مقاله سعی دارم به اختصار «از باب اندکی از هزاران» اغلات آن را در چهار بخش تلفظ نامهای اشخاص، ترجمه عبارات و اصطلاحات انگلیسی، ترجمه عبارات و اصطلاحات لاتینی، ترجمه کتاب‌های لاتینی، به استحضار برسانم:

(یک) تلفظ نامهای اشخاص

در تلفظ اسم‌هایی که بی‌شمارند به هیچ وجه از قاعده واحدی تبعیت نشده است و بنابراین تلفظ کلّ اسامی نه براساس زبان انگلیسی یا فرانسوی یا لاتینی و نه مثلاً براساس محل تولد اشخاص است، و حال آنکه حتّماً و حتماً باید از قاعده واحدی تبعیت می‌شد. به طور مثال، در کلّ ترجمه، توماس آکوئینی (Thomas Aquinas) که ایتالیایی است به تلفظ ایتالیایی آمده است، ولی ژیل رمی (Giles of Rome) که باز هم ایتالیایی است به تلفظ زبان فرانسه آمده است.

همین‌طور، به طور مثال، در ترجمه جلد دوم، فصل ۳۰، «آلبرتوس کبیر» تلفظ شده است و حال آنکه در ترجمه جلد سوم، صفحه ۱۷، «آلبرت کبیر» تلفظ شده است. در ترجمه جلد دوم، فصل ۴۴، «هنری گتنی» تلفظ شده است و حال آنکه در ترجمه جلد سوم، صفحه ۲، «هنری گتنی» تلفظ شده است. در ترجمه جلد سوم، به طور مثال در صفحه ۴۹۶، «جان اسکوتوس اریوگنا» تلفظ شده است و حال آنکه در ترجمه جلد دوم غالباً «یوهانس اسکوتوس اریوگنا» تلفظ شده است.

(دو) ترجمه عبارات و اصطلاحات انگلیسی

به طور مثال:

۱. در دو سطر آخر «پیشگفتار» آمده است «هیچکس صلاحیت این را ندارد که اندیشه آخرین فیلسوف بزرگ انگلیسی قرون وسطی را به بهترین نحو تفسیر کند» و حال آنکه با توجه به عبارات قبلی و اشاره‌ای که به پدر بونر شده است و با توجه به اینکه در متن انگلیسی better آمده است ترجمه صحیح به قرار زیر است: «هیچکس صلاحیت این را ندارد که اندیشه آخرین فیلسوف بزرگ و انگلیسی قرون وسطی را بهتر [از پدر بونر] تفسیر کند».

۲. در صفحه ۳۹ عبارت «از خدا به مثابه پیچیده و کامل سخن می‌گوید، درحالی که جهان مژده و ناکامل نامتناهی است» باید بشود «از خدا به مثابه نامتناهی بنحو منقبض و مطلق سخن می‌گوید، درحالی که جهان نامتناهی بنحو منبسط و نامطلق است».

۳. در صفحه ۴ و ۴۰۵ عبارت Faculty of Arts به «دانشکده هنرها» ترجمه شده است، ولی همان‌طور که

در صفحه ۱۴۳ ترجمه جلد دوم آمده است (ولو اینکه در آنجا هم Arts به غلط به «دروس» ترجمه شده است) مقصود «دانشکده فنون هفتگانه»، یعنی فنون دستور زبان، فن بلاغت، جدل، حساب، هندسه، نجوم و موسیقی، است و نه هنرها. (با وجود این، می‌بینیم که در صفحه ۴۹۷ به «دانشکده فنون» نیز ترجمه شده است).

۴. در صفحه ۱۴۴ Conciliar Movement به «حرکت اصلاح‌گرایانه» ترجمه شده است، و حال آنکه با توجه به اینکه Council به معنای «شورا» است و مقصود جنبش‌های شوراگرایانه است آن را باید به «جنبیش شورایی» ترجمه کرد.

۵. Theology در کل ترجمه گاهی به «کلام» و گاهی به «الهیات» ترجمه شده است و حال آنکه، همان‌طور که در صفحه ۹۷ ترجمه جلد دوم آمده است، کاپلستون Theology را به معنای «الهیات» به کار برده است.

۶. Theologian گاهی به «متکلم» و گاهی به «الاهیدان» ترجمه شده است و حال آنکه مقصود «الاهیدان» است.

۷. univocal در صفحه ۱۴ ترجمه جلد دوم به «توابط» و در صفحات ۹۳ به بعد و ۴۰۵ ترجمه جلد سوم بارها به «واحد» و در صفحه ۴۰۷ همین جلد به «تک معنا» و در صفحه ۴۲۸ همین جلد به «مشترک معنوی» ترجمه شده است، و حال آنکه در همه موارد باید به «مشترک معنوی» ترجمه می‌شد.

۸. equivocal در صفحات ۴۲، ۹۷ و ۲۰۳ بارها به «دوپهلو» و در صفحات ۴۰۶ به بعد به «چند معنا» ترجمه شده است و حال آنکه باید به «مشترک لفظی» ترجمه می‌شد.

۹. univocity در صفحه ۹۶ به «وحدت» ترجمه شده است و حال آنکه باید به «اشتراک معنوی» ترجمه می‌شد.

۱۰. likeness (similitudo) در صفحات ۳۵، ۳۶ و ۳۹ به «تشابه» ترجمه شده است و حال آنکه باید -anal را به «تشابه» و -likeness را به «شباهت» ترجمه کرد.

۱۱. Analogy در صفحه ۲ به «تئیل»، در صفحه ۹۷ به «حمل تمثیلی»، در صفحه ۴۴۲ به «مشترک لفظی» و در صفحه ۹۶ به «تشابه» ترجمه شده است، و حال آنکه باید همواره به «تشابه» ترجمه می‌شد.

۱۲. integral aristotles به طور مثال در صفحه ۴ به بعد به «ارسطوئیان اصلی» ترجمه شده است و حال آنکه در صفحات ۵۵۳ و ۵۵۴ ترجمه جلد دوم به درستی به «ارسطوئیان افراطی» ترجمه شده است.

۱۳. monopsychim در صفحه ۵ به «واحدگرایی» و در صفحه ۴۹۸ به «تک روان باورانه» ترجمه شده است و حال آنکه مقصود «تک روح‌گرایی» است.

۱۴. Dominican Chapters در صفحات ۱۰ و ۳۱ به «شوراهای عمومی دومینیکی» ترجمه شده است و حال آنکه مقصود «مجتمع‌های عمومی دومینیکی» است.

۱۵. Chapter در صفحات ۲۹ و ۳۱ به غلط به «شورا» ترجمه شده است و حال آنکه در صفحات ۴۱ و ۴۳ Council نیز به «شورا» ترجمه شده است که ترجمه درستی است. در اینجا ناقلوت دقیقی است. Council به شورای برون فرقه‌ای و به جلسات شورایی ای که مابین فرقه‌ها و مذاهبان مسیحی برگزار می‌گردد، مثل شورای ترن (Council of Trent)، اطلاق می‌شود و حال آنکه Chapter به مجمع درون فرقه‌ای و به جلساتی که در درون یک فرقه مسیحی برگزار می‌گردد، مثل مجمع‌های دومینیکی (Dominican Chapters)، اطلاق می‌گردد.

۱۶. Doctor در صفحات ۱۱ و ۱۴۹ به «دکتر»، در صفحه ۴۲۲ به «علم»، و در صفحات ۴۲، ۲۴۹ و ۴۰۹ به «مجتهد» ترجمه شده است، و حال آنکه در همه موارد باید به «دکتر» ترجمه می‌شد و مقصود از دکتر عصر قرون وسطی به خوبی توضیح داده می‌شد.

۱۷. Hermit در صفحه ۱۶ به «پیرو»، در صفحه ۱۶ به «راهب»، و در صفحات ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۴۱۴ و ۴۱۵ به «زاهد» ترجمه شده است، و حال آنکه باید به «راهب» ترجمه می‌شد و توضیح داده می‌شد که مقصود از راهب اوگوستینیوسی چیست.

۱۸. apologist در صفحه ۱۶ به «ردیه نویس»، و در صفحه ۷ ترجمه جلد دوم به «مدافع» ترجمه شده است و حال آنکه ترجمه صحیح آن «دافعیه‌نویس» است.

۱۹. The Order of Friars Minor در صفحه ۳۴ به «فرقه مسکینان صغیر» ترجمه شده است و حال آنکه باید آن را به «فرقه راهبان صغیر» ترجمه کرد؛ زیرا فرقه مسکینان (Mendicant) شامل چهار فرقه اوگوستینیوسیان و کرمیان و دومینیکیان و فرانسیسیان است و «فرقه راهبان صغیر» یکی از سه فرقه فرانسیسی است.

۲۰. regular priest در صفحات ۴۷ و ۱۴۸ به «کشیش آزاد» ترجمه شده است و حال آنکه در مقابل

priest قرار دارد و مقصود از آن «کشیش غیرراهب» در مقابل «کشیش راهب» است. «کشیش غیرراهب» کشیشی است که عضو فرقه‌ای است که به واتیکان وابسته نیست، ولی «کشیش راهب» کشیشی است که عضو فرقه‌ای است که به واتیکان وابسته است.

۲۱ patristic age در صفحه ۲۱۱ به «عصر قدیسان» ترجمه شده است و حال آنکه ترجمه درست آن «عصر آباء کلیسا» است.

۲۲ patristic period در صفحه ۴۹۶ به «دوره قدیسان» ترجمه شده است و حال آنکه ترجمه درست آن «دوره آباء کلیسا» است. (با وجود این، در صفحه ۲۴۱ کلمه patristic به «آباء کلیسا» ترجمه شده است.)

۲۳ The Wars of the Roses در صفحه ۳۹۶ به «جنگ‌های صلیبی» ترجمه شده است و حال آنکه مقصود نه جنگ‌های صلیبی بین مسلمانان و مسیحیان بلکه «جنگ‌های رُزها» در درون انگلیس بین سال‌های ۱۴۸۵ – ۱۴۵۳ و بین خود مسیحیان است. باید مقصود از آن توضیح داده می‌شد.

۲۴ The Wars of the Religion به «جنگ‌های دینی» ترجمه شده است و حال آنکه این جنگ‌ها بین ادیان یهودی و مسیحی و اسلامی واقع نشده است بلکه بین کاتولیک‌ها و پروتستان‌ها در طی سال‌های ۱۵۶۲ – ۱۵۹۸ واقع شده است و بنا بر این باید دقت می‌شد و به «جنگ‌های مذهبی» (یعنی جنگ بین دو مذهب کاتولیک و پروتستان) ترجمه می‌شد و توضیح داده می‌شد که مقصود از آن چیست.

۲۵ positive law در صفحه ۴۵۶ به «قانون وضعی» در صفحه ۴۷۷ به «قانون ایجادی»، در صفحه ۴۸۱ به «قانون مطلق» ترجمه شده است، و حال آنکه در اصطلاح حقوقی معنای آن «قانون موضوعه» است.

۲۶ Law در صفحه ۴۹۵ به «شریعت» ترجمه شده است و حال آنکه مقصود «تورات» موسی(ع) است.

۲۷ bride – mysticism در صفحه ۲۳۲، به جای ترجمه به «عرفان نکاحی» باید به «وصلت عرفانی» ترجمه می‌شد.

۲۸ The Brethren of the Common Life در صفحه ۲۴۷ به «فرقه برادران زندگی مشترک» و در صفحه ۲۱۳ و ۲۷۶ به «فرقه برادران زندگی عادی» ترجمه شده است. علاوه بر اصلاح آن، باید توضیح داده می‌شد که مقصود از آن چیست.

(س) ترجمه عبارات و اصطلاحات لاتینی

به طور مثال:

۱. در صفحات ۳۶۲، ۲۸۵ و ۳۳۷، کل عبارت لاتینی ترجمه نشده است.

۲. در صفحه ۱۳۷ عبارت لاتینی فقط تلفظ شده است و ترجمه آن نیامده است.

۳. Suppositio در صفحه ۱۳ به «نظریهٔ فرض»، در صفحات ۱۴۶، ۱۴۹ و ۱۷۷ به «اطلاق» و در صفحه ۶۳ به «وضع» ترجمه شده است، و حال آنکه در فلسفه او کام مقصود از آن «وضع» است و باید در همه موارد به «وضع» ترجمه می‌شد.

۴. significatio terminorium در صفحه ۱۳ به «واژه‌های معنادار» ترجمه شده است و حال آنکه معنای آن «دلالت واژه» است.

۵. praeambula fidei در صفحه ۱۴ به «مقدمهٔ ایمان» ترجمه شده است ولی معنای آن «تقدّم ایمان» است.

۶. species در صفحه ۳۳ به «صورت‌های حسّی» ترجمه شده است، و حال آنکه intelligibilis در صفحه ۳۷ بارها به «نوع معقول» و در صفحه ۷۰ بارها به «نوع معقول» ترجمه شده است. در همه موارد باید intelligibilis به «صورت معقول» ترجمه می‌شد.

۷. natura naturata و natura naturans در صفحه ۳۱۰ به ترتیب به «طبیعت خلاق» و «طبیعت مخلوق» ترجمه شده است، و حال آنکه این دو اصطلاح در فلسفه اسپینوزا هم مشهور است و معنای درست آن دو به ترتیب «طبیعت طبیعت‌آفرین» و «طبیعت طبیعت‌پذیر» است.

۸. praedicamentum در صفحه ۱۸۶ به «رویدادی پیش‌بینی‌نایذر» ترجمه شده است و حال آنکه به معنای «مفهوم» ارسطوی است.

۹. formaliter در صفحه ۳۴ به جای ترجمه به «صورت» باید به «بنحو صوری» ترجمه می‌شد.

۱۰. forma specularis در صفحه ۳۷ و ۳۸ به جای ترجمه به «شکل شفاف» باید به «صورت خاص» ترجمه

می شد.

۱۱. entia rationis در صفحه ۳۸ به جای ترجمه به «دلیل وجود» باید به «موجود ذهنی» ترجمه می شد.
۱۲. superimposition در صفحه ۴۷ به جای ترجمه به «روی هماندازی» باید به «انطباق» ترجمه می شد.
۱۳. pluralitas non est ponenda sine necessitate در صفحه ۴۹، اصلی است که طلیعه همان اصل «تبغ اوکام» است و به جای ترجمه به «کثر بدون ضرورت، پشتوناه ندارد» باید به «تکثر [موجودات متکثر] بدون ضرورت، مجاز نیست» ترجمه می شد.
۱۴. syncategorematic در صفحه ۶۴ به «غیر مقوله‌ای» و در صفحه ۶۷ به «غیر حدّی» ترجمه شده است، و حال آنکه ترجمه درست آن «مركب مقولی» است.
۱۵. terminus در صفحات ۷ - ۶۵ بارها به «حد» ترجمه شده است و حال آنکه باید به «واژه» ترجمه می شد.
۱۶. intentio animae در صفحه ۶۵ به جای ترجمه به «قصد معقول» باید به «مدلول نفس» ترجمه می شد.
۱۷. universale ante rem و universale in re در صفحه ۶۹ به ترتیب به «کلیات در کثرت» و «کلیات قبل از کثرت» ترجمه شده‌اند و حال آنکه باید به ترتیب به «کلی در شیء» و «کلی قبل از شیء» ترجمه می شدند.
۱۸. evidentia naturalis و evidentia potissima در صفحه ۱۵۲ به ترتیب به «دلیل اصیل» و «دلیل طبیعی» ترجمه شده‌اند، و حال آنکه باید به ترتیب به «بداهت اصلی» و «بداهت طبیعی» ترجمه می شدند.
۱۹. de annitate sive de esse rei در صفحه ۲۱۸، به جای ترجمه به «سؤال از وجود یک شیء» باید به «در باب ذات یا در باب وجود شیء» ترجمه می شد.
۲۰. omnia explicans و omnia complicans در صفحه ۲۸۴، به ترتیب به جای ترجمه به «شامل کل» و «شارح کل» باید به «ترکیبی از همه چیز» و «انبساط همه چیز» ترجمه می شدند.
۲۱. cursus در صفحه ۴۱۳، بارها به «درس» ترجمه شده است، ولی باید به «دوره» ترجمه می شد.
۲۲. cursus artium در صفحه ۴۱۴، به جای «درس هنر» باید به «دوره فنون» ترجمه می شد.
۲۳. ratio specifica در صفحه ۴۲۲، به جای «خواص معقول» باید به «علت خاص» ترجمه می شد.
۲۴. differentia individualis در صفحه ۴۳۲، به جای «افراد متمایز» باید به «فصل فردی» ترجمه می شد.
۲۵. عبارت یونانی οὐσίας οὐ βουλευεται ή οὐσία در صفحه ۲۶۲، به جای «پرا درباره طبیعت توافق

نمی شود؟» باید به «طبیعت آگاهانه تصمیم نمی گیرد» ترجمه می شد.

۲۶. زیرنویس همه صفحات، که ترجمه آنها برای شناخت منابع و ارجاعات پژوهشی ضروری است، ترجمه نشدند.
و این به معنای عدم ترجمه حدود یک چهارم کتاب است.

(چهار) ترجمه کتاب‌های لاتینی

به طور مثال:

۱. در مواردی همچون صفحه ۳۹۵ ترجمه جلد دوم به درستی به «مسائل مورد بحث عام» ترجمه شده است، و حال آنکه در صفحات ۳۳، ۳۵، ۵۴، ۱۰۰ ترجمه جلد سوم به «مسائل مناقشه‌انگیز» و در صفحه ۴۰۹ همین جلد به «مباحثه عمومی» ترجمه شده است.

۲. در ترجمه جلد دوم، در موارد بسیاری مثل صفحه ۳۷۵، به «جمل» و در ترجمه جلد سوم، در موارد بسیاری مثل صفحات ۲۹، ۵۳ و ۴۱۳، به «جملات» ترجمه شده است.

۳. گاهی در مثل صفحه ۴۳۶ به «مابعدالطبیعه» و گاهی در مثل باز صفحه ۴۳۶ به «مباحث مابعدالطبیعه» ترجمه شده است.

۴. در صفحه ۵۵، به جای ترجمه به «توصیه‌ای درباره یک ازدواج» باید به «تحقیق درباب علت ازدواج» ترجمه می شد.

۵. در صفحه ۱۸۳، به جای ترجمه به «درباره محنوفات ویتلو» باید به «در تکمیل ویتلو» ترجمه می شد.

۶. در صفحه ۱۸۶، به جای ترجمه به «خلاصه‌ای درباره کتاب هشتم فیزیک ارسطو» باید به «خلاصه هشت کتاب طبیعتیات [ارسطو]» ترجمه می شد.

۷. در صفحه ۱۸۱، به جای ترجمه به «درباره آسمان و زمین» باید به «درباره آسمان و درباره جهان» ترجمه می شد.

۸. در صفحه ۲۲۰، که کتاب مشهور اوگوستینوس است، به جای ترجمه به «تک‌گویی‌ها» باید به «گفتگوی با خود» ترجمه می شد.

۹. در صفحه ۲۳۴، به جای ترجمه به «أصول...» باید به «عناصر...» ترجمه می شد.

۱۰. در Examen vanitatis doctrinae gentium et veritatis Christianae disciplinae در صفحه ۲۵۵، به جای ترجمه به «بررسی کذب آموزه اصالت و حقیقت انضباط مسیحی» باید به «بررسی خطا بودن عقاید مشرکان و صادق بودن عقاید مسیحیت» ترجمه می شد.

۱۱. در صفحات ۲ - ۳۷۱، به جای ترجمه به «فلسفه طبیعی رواقی» باید به «فیزیولوژی رواقی» ترجمه می شد.

۱۲. در صفحه ۳۴۷ در Logicae libri V de praedicabilibus در پنج منطق درباره پیش‌بینی پذیری» باید به «پنج کتاب منطق درباره مجموعات» ترجمه می شد.

۱۳. در صفحه ۴۷۷ در De lege positiva canonica در صفحه ۴۷۷، به جای «درباره قانون ایجابی شرع» باید به «قانون موضوعه شرع» ترجمه می شد.

۱۴. همین‌طور، به طور مثال در صفحه ۴۰۳، ترجمه عنوانین کتاب‌های زیر باید به ترتیبی که می‌آیند اصلاح گردد: «مسائل کتاب دوازدهم مابعدالطبیعه ارسطو» باید بشود «تفسیر بر مسائل دوازده کتاب مابعدالطبیعه ارسطو»؛ «خلاصه کتاب دوازدهم مابعدالطبیعه» باید بشود «خلاصه دوازده کتاب مابعدالطبیعه»؛ «خلاصه کتاب دهم اخلاق» باید بشود «خلاصه ده کتاب اخلاق»؛ «خلاصه کتاب هشتم سیاست» باید بشود «خلاصه هشت کتاب سیاست».

۱۵. کتاب یونانی συγγραφή (نمون سوگرافه)، در صفحه ۲۴۹، به جای «کتاب قوانین» باید به «قوانین نوشتن» ترجمه می شد.

اغلاط مذکور را از باب نمونه اوردام و ترجمه این جلد نیز همانند ترجمه جلد دوم دارای اغلاط فنی و ادبی بی‌شمار و بسیاری است. نمی‌دانم چگونه ناشر مذکور جرئت چاپ چنین اثری را به خود داده است. معتقدم که مدیران این انتشارات بر این خیال باطل اند که ذوالفنون اند و فقط خود آنان دارای تمهدان، و حاصل آن انتشار کتابی است که موجب می‌گردد دانش ما از فلسفه و علم قرون وسطی و عهد ننسانس مملو از اغلاط و خطاهای باشد و بنابراین مجتمع علمی و فلسفی نسبت به علم و فلسفه قرون وسطی دچار سوءتفاهمات زیادی باشند. مسؤولیت این گونه خیانت‌های فرهنگی به عهده کیست؟